

Haksız savaşlara olduğu gibi, sahte barış havariliğine de **HAYIR!**

1 Eylöl 1939:

İkinci dünya savaşı. 60 milyon ölü. Birleşmiş Milletler Örgütü savaş sonrasında “bir daha böylesi savaşların olmaması dileğiyle” 1 Eylöl’ü “Dünya Barış Günü” ilan etti.

1 Eylöl 2008:

Üçüncü dünya savaşı henüz olmadı. İkinci dünya savaşından beri yaşanan yerel savaşlarda 60 milyondan birkaç kat daha fazla insan öldü.

Sadece yakın döneme baktığımızda, Yugoslavya, Filistin, Kürdistan, Çeçenistan, Somali, Afganistan, Irak ve en son Kafkasya’da çıkan savaşlarda çoğu sivil on binlerce insan yaşamını yitirmiş, evsiz barksız kalmış, yurdundan olmuş, sakatlanmıştır.

Bu durum emperyalistlerin savunduğu barışın nasıl bir barış olduğunu açık ve net gösteriyor.

Emperyalistlerin sahte barış havariliği yığınları aldatmaktan öte bir şey değildir. Gerçek barış emperyalizmin olduğu koşullarda gerçekteleşmeyecektir. Görev, gerçekte barışı kurmak için devrim görevine sıkı sıkıya sarılmaktır!

Türkiye’de hakim sınıflar hep

“uzlaşma”dan, “toplumsal barış”tan yana olduklarını iddia ederler. Ancak gerçekte, bırakalım toplumun tüm kesimlerini, Türkiye’de bizzat hakim sınıfların çeşitli kanatları kendi aralarında açık çatışmaya gidiyorlar! Bunun temeli de var: İktidar dalaşı!

“Toplumsal barış”ın önünde çok daha önemli olan bir faktör daha vardır: Toplumsal haksızlıkların sürüyor olması!

Bugün, toplum, tüm sınıflı toplumlarda olduğu gibi ezen-ezilen, sömüren-sömürülen çelişkisini çok acı sonuçlarıyla yaşamaktadır. İşçilerin, emekçilerin gittikçe artan yoksulluğu, işsizlik, hayat pahalılığı, enflasyon, gelir dağılımın-

daki adaletsizlik, fırsat eşitsizliği, sağlık, eğitim, ulaşımdaki sorunlar, vs. ile ulusal sorun, toplumun çözülmesi gereken sorunlarıdır.

Toplumun gerçek bir barışa ulaşabilmesi için, haksızlıkların ortadan kaldırılması gereklidir.

Türkiye’de “toplumsal barış”ı engelleyen en önemli faktörlerden biri de Kürt ulusal sorununun sürüyor olmasıdır. 1984’ten bu yana bir savaş yürüyor TC sınırları içinde...

Türkiye’de bugün yürüyen savaşın nedeni, milli meselede haksızlığın olmasıdır. Yürüyen savaşta taraflardan birisi, açıkça haksız, sömürgeci, ulusal baskıcı, ırkçı bir siyaseti sürdürmekte, haksız bir savaş yürütmektedir.

Bunun karşısında ise ulusal baskıya karşı çıkma, onu reddetme noktasında bir haklılık var. Bu kesim, bugün savaş, “muhatap alınmak” ve “barış masasına oturmak”, sorunu “siyasi yoldan çözmek” için yürütüyor. Bunun için “barış” talebini ileri sürüyor, akan kanın durması için barış hareketini geliştirmeye çalışıyor... Sorunun salt askeri yöntemlerle çözülemeyeceğini gören hakim sınıflar içerisinde bir kesim de “siyasi çözüm” talebini dile getiriyor. Açıktır ki, bugün “barış” isteyenler, düzeniçi bir çözümü savunmaktadırlar.

Açıktır ki, bunların istediği “barış” ya da “siyasi çözüm” devlet tarafından kabul edilip uygulandığı koşullarda akan kan duracaktır. Ve bu, bugünkü döneme göre savaşta zarar görenler açısından iyidir. Ancak böylesi bir çözüm, kötüler arasında daha az kötü olan bir çözüm-

dür. Bu, sınıf bilinçli işçilerin istediği, arzuladığı bir çözüm değildir! Ulusal baskıyı uygulayan gücün varlığı koşullarında, onunla yapılan bir “barış”, sorunu çözemeyecektir.

“Sermaye egemen olduğu sürece, üretim araçlarındaki özel mülkiyet sürdüğü ve sınıflar varoldukça, ulusların eşitliği güvenilmez; sermayenin iktidarı sürdüğü ve üretim araçlarına sahip olmak için savaşıldıkça, ulusların eşitliği ve ulusların emekçilerinin eşitliği sağlanamaz.” (Stalin)

Ulusal sorunun kapitalizm şartlarında gerçek anlamda çözümü mümkün değildir!

Yeni bir dünya için yola çıkanlar, sınıfsız, sömürsüz bir dünyanın çağrısını yaparlar; savaş/barış konusunda, öncelikle haklı/haksız savaş ayrımını siyasetlerinin merkezine koyarlar. Yeni, sınıfsız, sömürsüz dünyayı yaratma görevini önüne koyanlar, emperyalizme, faşizme ve her türlü gericiliğe karşı, bağımsızlık, özgürlük, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi için yürüyen savaşları haklı savaş olarak görürler.

Sınıf bilinçli işçiler açısından emperyalizme karşı savaş, gerçek bir barışın önkoşuludur. Gerçek barış mücadelesi, sınıfsız-sömürsüz bir dünya mücadelesinden bağımsız değil, doğrudan ona bağlıdır. Gerçek barış, halkların eşit ve kardeş olduğu, sınıfların ve sömürünün ortadan kalktığı bir düzende gerçekleşebilir. Bu düzen ise haklı bir savaşla, sınıf savaşımıyla gerçekleşecektir!

26 Ağustos 2008

ÇAĞRI Basın Yayın Ltd. Şti Adına Sahibi: Aziz Özer; Yazileri Müdürü: İlyas Emir; Yönetim Yeri ve Adresi: Hüseyin Ağa Mah. Balo Sok. No: 29/5 Beyoğlu - İstanbul; Tel.: / Fax: (0212) 620 67 57; mail@ydicagri.org; www.ydicagri.org; ÖZEL SAYI: 179 - Ağustos 2008; Fiyatı: 0,10 YTL (KDV DAHİL); Baskı: Uğur Matbaacılık Tel.: (212) 501 81 09 Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi 6. Kat A Blok 4 NA 8-10-11-23 Topkapı - İstanbul

